



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ Δ/ΝΣΗ Α/ΘΜΙΑΣ & Β/ΘΜΙΑΣ
ΕΚΠ/ΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΩΤ/ΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ-Β' ΑΘΗΝΩΝ**

2ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΒΡΙΑΗΣΣΙΩΝ

Π.Π. Γερμανού 23
15235 ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ
Τηλέφωνο: 2108043291
Fax: 2108043291
email: mail@2dim-vriliss.att.sch.gr

Βριλήσσια, 17 Ιουνίου 2021

ΠΡΟΣ

Κκ Γονείς και Κηδεμόνες
2^ο Δ. Σ. Βριλησσίων

Αγαπητοί γονείς και κηδεμόνες,

Με την επιστολή αυτή επιθυμώ να σας ενημερώσω ότι μετά από μια διαδρομή τριάντα οκτώ χρόνων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, έφτασε η στιγμή να αποχωρήσω από τα εκπαιδευτικά και κατά συνέπεια από τα διευθυντικά μου καθήκοντα.

Η ενασχόληση με το παιδί υπήρξε για μένα μονόδρομος. Αποτέλεσε μια άκρως συνειδητή επιλογή, το όνειρο του τελευταίου παιδιού μιας πολύτεκνης οικογένειας από ένα απομακρυσμένο χωριό των Ιωαννίνων. Ένα όνειρο που έγινε πραγματικότητα με πολλές θυσίες, ένα όνειρο που με ενέπνευσε σταθερά σε όλη την πορεία της ζωής μου, ένα όνειρο στο οποίο αφοσιώθηκα με όλες μου τις δυνάμεις.

Παρά τις τεράστιες ευθύνες, τις μεγάλες δυσκολίες και τους συνεχείς αγώνες που συνεπάγεται η αγωγή του παιδιού, δε μετάνιωσα ούτε λεπτό για την απόφασή μου αυτή, και, αν μπορούσα να ξεκινούσα τη ζωή μου από την αρχή, το λειτούργημα του δασκάλου θα επέλεγα και πάλι χωρίς κανένα δισταγμό.

Σε όλη την επαγγελματική μου πορεία είτε με την ιδιότητα του δασκάλου είτε με την ιδιότητα του διευθυντή, αντιμετώπισα την εκπαίδευση ως μια δυναμική διαδικασία που αγκαλιάζει ολόπλευρα το παιδί, του προσφέρει αγάπη και ασφάλεια, το ενθαρρύνει στις αναζητήσεις του, του μαθαίνει να προσεγγίζει ενεργητικά και κρητικά τη γνώση, το προτρέπει να ανακαλύψει τις δυνατότητές του και τον εαυτό του συνολικότερα, το βοηθά να πλησιάσει τους άλλους, του εμφυσά αξίες και ιδανικά, του γεννά οράματα ατομικά και συλλογικά και – πάνω από όλα- το εξελίσσει και το ολοκληρώνει ως άνθρωπο. Για αυτό και μέριμνά μου ήταν πάντα η δημιουργική μετάπλαση του εκπαιδευτικού γίνεσθαι έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η λειτουργία ενός σχολείου για «δημιουργούς» και όχι για «καταναλωτές», όπως πολύ εύστοχα σημειώνει ο Ιταλός εκπαιδευτικός και συγγραφέας Τζιάνι Ροντάρι.

Το 2007 τοποθετήθηκα στο 2^ο Δημοτικό Σχολείο Βριλησίων ως Διευθυντής. Από τη θέση αυτή υπήρχε μεγαλύτερη ευχέρεια να υλοποιηθούν όλα αυτά τα εκπαιδευτικά μου όνειρα.

Αποδείχθηκε μια ιδανική συγκυρία. Από την πρώτη στιγμή δέθηκα συναισθηματικά με τον χώρο και τους ανθρώπους του. Το αγάπησα το σχολείο, το πόνεσα, ήταν ένα ζωντανό κομμάτι της ζωής μου, που με καλούσε να προσφέρω ό,τι καλύτερο μπορούσα και εγώ ανταποκρίθηκα σε αυτό το κάλεσμα.

Όμως δεν ήμουν μόνος. Ευτύχησα να έχω πανάξιους συνεργάτες με τις ίδιες ευαισθησίες, τις ίδιες ανησυχίες, τις ίδιες αναζητήσεις. Με υψηλό αίσθημα ευθύνης, εξαιρετικές ικανότητες, αμέτρητες ώρες ενασχόλησης και άμετρη αγάπη για το παιδί αγκάλιασαν τα όνειρά μου, τα άπλωσαν, τα πλούτισαν, τα χρωμάτισαν, τα ένωσαν με τα δικά τους. Και όλοι μαζί, ενωμένοι σαν μια γροθιά, εργαστήκαμε σκληρά και με πολύ μεράκι για όλα αυτά τα μικρά πλάσματα που μας εμπιστευτήκατε, προσπαθώντας να κάνουμε γόνιμο το παρόν τους και ακόμα γονιμότερο το μέλλον τους...

Όμως δεν ήμαστε μόνοι. Συνοδοιπόρους σε όλη αυτή την προσπάθεια είχαμε εσάς, τους γονείς των μαθητών και των μαθητριών μας. Σταθεροί σύμμαχοί μας, ήσαστε πάντα στο πλευρό μας όλα αυτά τα χρόνια στις εύκολες και στις δύσκολες στιγμές μας, στις επιτυχίες και στα λάθη μας, στις έκτακτες καταστάσεις και στην καθημερινότητά μας.

Σας ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου για αυτό το υπέροχο κλίμα διαλόγου, σεβασμού, ειλικρίνειας, κατανόησης, προσφοράς και αλληλεγγύης που υπήρχε μεταξύ μας και που τροφοδοτούσε με ένα ανεκτίμητο αίσθημα ασφάλειας και συμπαράστασης όλες μας τις δραστηριότητες. Όχι, δεν ήμαστε μόνοι, γιατί μόνοι δε θα καταφέρναμε απολύτως τίποτα. Ήσαστε πάντα εδώ, με μια ματιά που δήλωνε εμπιστοσύνη, με ένα χέρι που πρόσφερε βοήθεια, με έναν λόγο που άγγιζε καρδιές...

Εσείς, εμείς και στο κέντρο η κοινή μας έγνοια, ο κοινός μας στόχος, το κοινό μας όνειρο: τα παιδιά σας, τα παιδιά μας, που πρέπει πάντα να μας νιώθουν δίπλα τους και, όταν πρωτοξεδιπλώνουν τα φτερά τους, και όταν μαθαίνουν να πετούν, και, όταν έχουν πια ξεκινήσει για το δικό τους ταξίδι. Γιατί η αγάπη είναι το πολυτιμότερο εφόδιο που χρειάζονται και αυτή την αγάπη τούς την οφείλουμε...

Βαθιά συγκινημένος αλλά και βαθιά ευγνώμων σας εύχομαι καλή συνέχεια και ό,τι καλύτερο για εσάς και τα παιδιά σας!

Με εκτίμηση,

Θεόφιλος Τζώρτζης